

Sł.: Eugeniusz Pryczkowski
Muz.: Waław Kirkowski

Mësła dzecka

Nôlepi lubiã doma bëc
Dëcht bliskò mëmë, tatë
Na ptôszczy bûten zdrzec
I szmërgac kamë w plëtë.

Nôbarzi redëje mie smiëch
Na lëpach mòjèch starszich
Jô wiedno widzã jich
Jak są do se wcyg barzi.

Nôwicy dobrëch czëjã słów
Òd mòji mëmczi, tatka
Co dbadzã, żebë zdrów
Më bëlë z sostrã, bratkã.

Nômòcni, jak le mògã, chcã
Tak kòchac matkã, òjca
Za wszëtkò jô jim slã
Pòdzãczy lop, bez kùńca.

Myśl dziecka

Najchëtniej wolë byc w domu
Bliziotko mamy, taty
Zerkać na ptaszki
I rzucać kamyki w kałuże.

Najbardziej raduje mnie uśmiech
Na ustach moich rodzicach
Zawsze widzę ich
Jak dbają o siebie nawzajem.

Najwięcej dobrych słyszë słów
Od mojej mamy, taty
Co troskają się o zdrowie
Moje, sióstr i braci.

Najmocniej jak tylko umiem
Chcë kochać mamę i ojca
Za wszystko posyłam im
Nieustanne podziękowania.

Tłumaczenie z języka kaszubskiego: Eugeniusz Pryczkowski